

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členiek senátu JUDr. Viery Nevedelovej a JUDr. Violy Takáčovej v právnej veci navrhovateľa **V. T.**, proti odporkyni **SP - ú.**, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 14 Sd/110/2007-27 z 19.11.2007, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 14 Sd/110/2007-27 z 19.11.2007, **potvrďuje**.

Účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie:

Rozsudkom krajského súdu bolo zrušené rozhodnutie odporkyne č. X. zo dňa 6.2.2007, ktorým rozhodla o úrazovej rente navrhovateľa od 12.4.2006 a súčasne rozhodla, že od 1.11.2006 navrhovateľ nemá nárok na jej výplatu. Krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne je nepreskúmateľné, pretože nemá zákonné náležitosti podľa § 209 ods. 1 až 6 zákona č. 461/2003 Z.z., pričom závery posudku o zdravotnom stave navrhovateľa v ňom nie sú obsiahnuté. Krajský súd tiež dospel k záveru, že odporkyňa nevykonala dokazovanie v súlade s § 196 zákona a poukázal na to, že účastník konania má právo byť vypočutý, právo vyjadrovať sa k dôkazom. V odôvodnení rozhodnutia nie je dostačujúce len konštatovanie, že akú má navrhovateľ mieru poklesu pracovnej schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca ale je potrebné tiež uviesť, ako bola táto miera určená, aké kritériá boli brané v úvahu, z akých dôkazov správny orgán vychádzal a k akému záveru došiel, ale tiež to, ako sa vysporiadal s námietkami účastníka. Úlohou súdu nie je doplňovať vecnú argumentáciu rozhodnutia správneho orgánu prípadne vykonávať ďalšie dokazovanie. Krajský súd vyslovil, že úlohou odporkyne v novom konaní bude komplexne posúdiť zdravotný stav navrhovateľa,

aj so zreteľom na listinné dôkazy ním predložené, jeho zdravotnej dokumentácie prípadne zväžiť aj vykonanie ďalších dôkazov na zistenie skutkového stavu v súlade s § 196 zákona.

Odporkyňa v podanom odvolaní žiadala prvostupňový rozsudok zrušiť a vrátiť vec krajskému súdu na ďalšie prejednanie a konečné rozhodnutie a uložiť krajskému súdu, aby rozhodnutie odporkyne potvrdil. Odporkyňa dôvodila tým, že v jej rozhodnutí je uvedené, že 50 %-ná miera poklesu pracovnej schopnosti navrhovateľa vyplýva z lekárskeho posudku Sociálnej poisťovne, pobočky v Prievidzi, vystaveného dňa 10.1.2007, z čoho vyplýva, že v rozhodnutí je uvedený dôkaz, ktorý bol podkladom pre vydanie rozhodnutia. Odporkyňa nesúhlasí s dôvodmi rozhodnutia na strane 3, že je potrebné uviesť čo je to miera poklesu pracovnej schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca, akým spôsobom bola určená a aké kritériá boli brané v úvahu. Uviedla, že všeobecné kritériá nie sú stanovené žiadne, každý prípad sa posudzuje individuálne a navrhovateľ bol o kritériách aj o spôsobe určenia informovaný. Podľa odporkyne navrhovateľovi je dobre známe, z akých dokladov odporkyňa vychádzala pri posudzovaní jeho zdravotného stavu, pretože on predkladal relevantné doklady a pokiaľ tak neučinil, porušil ustanovenie § 227 ods. 2 písm. b) zákona a dôkazné bremeno je na jeho strane. Podľa odporkyne navrhovateľ ničím nepodložil svoju domnienku, že miera poklesu pracovnej schopnosti mala byť stanovená vyššie. Odporkyňa vyslovila nesúhlas s názorom súdu, že je potrebné odôvodniť, prečo sa určité ochorenie považuje za chorobu z povolania. Odporkyňa vyslovila nesúhlas s prejednaním veci v odvolacom konaní bez nariadenia odvolacieho pojednávania.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že naďalej nesúhlasí s posúdením miery poklesu pracovnej schopnosti 50 % pretože má progresiu ochorenia, ktorou sa odporkyňa nezaoberala a požaduje tiež prehodnotenie vymeriavacieho základu pre výpočet renty podľa priemeru zárobkov jeho spolupracovníkov, ktorí vykonávali zhodnú prácu. Navrhovateľ súhlasil s prejednaním veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania.

Najvyšší súd, ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu v medziach a z dôvodov uvedených v odvolaní odporkyne a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania z dôvodu, že boli splnené podmienky ustanovenia § 250ja ods. 3 OSP v spojení s ustanovením § 250i ods. 2 OSP. Odvolací súd nezistil rozpor s verejným záujmom pre taký postup. V správnom súdnictve je ustanovenie § 250ja ods. 3 lex specialis aj vo vzťahu k § 209a ods. 1 OSP. Keďže konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne začalo podaním opravného prostriedku navrhovateľa dňa 8.3.2007, odvolací súd s poukazom na § 372o ods. 4 OSP odvolanie odporkyne prejednal, aj keď podľa § 250s OSP v znení účinnom od 1.7.2007 už odvolanie nie je prípustné, dôvodom zrušenia rozhodnutia orgánu verejnej správy bola nepreskúmateľnosť rozhodnutia a nedostatočne zistený skutkový stav.

Odvolací súd sa stotožňuje s dôvodmi prvostupňového rozsudku, podľa ktorého rozhodnutie odporkyne nie je preskúmateľné pre nedostatok dôvodov a nezistený skutkový stav. Tvrdeniu odporkyne uvedenému v odvolaní síce zodpovedá skutočnosť, že v preskúmanom rozhodnutí zo 6.2.2007 je identifikovaný posudok posudkového lekára SP – pobočky v Prievidzi z 10.1.2007, podľa ktorého bol u navrhovateľa zistený pokles pracovnej schopnosti v rozsahu 50 %, čím spĺňa podmienky nároku na úrazovú rentu, avšak zo samotného rozhodnutia a ani z obsahu posudku nevyplýva, aké skutkové zistenia boli podkladom pre stanovenie práve tejto „miery poklesu pracovnej schopnosti

v rozsahu 50 % “. Odvolací súd konštatuje, že sa v rozhodnutí odporkyne nedôvodí dikciou zákona podľa ktorej je potrebné vyjadriť „pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca...“. Z obsahu posudku (z 10.1.2007) vyplýva, že pracovné zaradenie na pôvodnom pracovisku nebolo posudzované (k príslušnej rubrike v predtlačí nie je uvedený žiadny údaj) a v posudku uvedené zaradenie na trhu práce (s poznámkou „áno“) nie je vyjadrením posúdenia **miery poklesu**, v akej môže vykonávať doterajšiu činnosť (pričom súd má za to, že ide o činnosť v príčinnej súvislosti s ktorou choroba z povolania vznikla). Ani v posudku uvádzané obmedzenia schopností navrhovateľa a prostredia pre výkon práce, resp. odporúčané práce nedávajú podklad pre záver o miere poklesu schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť. Pokiaľ odporkyňa z takého posudku bez ďalšieho pri svojom rozhodnutí vychádzala, potom vychádzala z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci a stanovenie výšky úrazovej renty závislej od nedostatočne podloženého a odôvodneného „poklesu pracovnej schopnosti“ (v legislatívnej skratke zodpovedajúcej § 88 ods. 1 zákona) bolo predčasné. V nadväznosti na to považuje odvolací súd za predčasné aj všetky nadväzujúce výroky preskúmaného rozhodnutia. Z týchto dôvodov nemohol odvolací súd akceptovať výhrady odporkyne uvedené v odvolaní vo vzťahu k otázke stanovenia miery poklesu pracovnej schopnosti navrhovateľa.

Odvolací súd k námietke odporkyne, že prvostupňový súd požaduje odôvodniť, prečo sa určité ochorenie považuje za chorobu z povolania, považuje za dôvodné uviesť, že vníma uvedenú požiadavku prvostupňového súdu ako požiadavku na doplnenie nového rozhodnutia vo veci aj o uvedenie príslušnej položky (č. 29) prílohy č. 1 zákona č. 461/2003 Z.z., ako podmienky preskúmateľnosti rozhodnutia.

Z týchto dôvodov odvolací súd prvostupňový rozsudok podľa § 219 OSP potvrdil.

Keďže navrhovateľovi v odvolacom konaní trovy nevznikli a odporkyňa nemá právo na ich náhradu, súd účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. marca 2008

JUDr. Ida H a n z e l o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :